

'ALSOF JE EEN VRIENDIN IN HUIS HAALT'

Veel ouderen kampten al vóór het uitbreken van de Coronacrisis met eenzaamheid. Sinds een jaar is het met alle voorschriften en het voorkomen van onnodig risico nog veel erger geworden. Antoinette en haar zus vonden er iets op...

Antoinette: 'Mijn zus en ik hebben allebei een fulltime baan en kinderen. En een moeder van 87, die tot een jaar geleden nog heel veel dingen zelfstandig deed. Tot grote schrik van iedereen brak ze bij een val haar heup op meerdere plekken, waarna ze twee maanden in een revalidatiecentrum moest herstellen. Ze was nog maar nét weer thuisgekomen toen de Coronacrisis uitbrak. 'Mijn zus en ik gingen om beurten dagelijks bij mijn moeder langs. Om boodschappen te doen, de post te bekijken en haar gezelschap te houden. Angstig geworden door haar gebroken heup maar ook door Corona durfde mijn moeder geen stap meer buiten de deur te zetten. Ze was de afgelopen jaren al veel familie en vriendinnen door ouderdom kwijtgeraakt, maar nu kon ze zelfs geen praatje meer maken bij de visboer tegenover haar huis. Mijn zus en ik merkten tot ons verdriet steeds vaker dat mijn moeder last begon te krijgen van eenzaamheid.'

'Ik besprak het met de seniorenbegeleider van de huisartsenpraktijk van mijn moeder. Die vertelde dat ze goede ervaringen had met Saar aan Huis, dat bemiddelt tussen vragers en aanbieders van 'externe' mantelzorg, om daarmee de vaste mantelzorgers, in ons geval mijn zus en ik dus, gedeeltelijk te ontlasten. Onze ziektekostenverzekeraar bleek die hulp te vergoeden! Mijn zus en ik legden het idee om iemand in te schakelen voor aan mijn moeder, die in eerste instantie een beetje tegensputterde.

"Ik heb toch geen zorg nodig?" zei ze. "Nee, maar wel aangenaam gezelschap!" riep mijn zus en ik in koor. Nou, toen gaf ze ons het voordeel van de twijfel.

Ik had al eens van Saar aan Huis gehoord via de moeder van een klasgenootje van mijn dochter. Zij gaf me het telefoonnummer van de vestigingsmanager in onze regio. Ik nam contact op, legde de situatie uit en nog geen drie uur later belde Saar Ingrid. We hadden meteen een klik. Echt een leuk mens met een warm hart, vrolijk, opgewekt en heel gezellig. Dat vond mijn moeder bij de eerste kennismaking gelukkig ook. We spraken met Ingrid af dat ze voortaan op donderdagochtend zou komen.'

'Al vanaf de eerste keer konden mijn moeder en Ingrid het heel goed met elkaar vinden. Op de tweede donderdagochtend werd ik gebeld door mijn zus die thuis aan het werk was. "Je raad nooit wie er hier op de koffie zijn!" Tot mijn stomme verbazing bleken het mijn moeder en Ingrid te zijn. Mijn moeder, die het huis niet meer uit durfde! Ze had Ingrid's kordate voorstel om lekker naar buiten te gaan zómaar een goed idee gevonden! Zo was ze aan de arm van Ingrid de trap afgelopen, buiten in de auto gestapt en na een heerlijk ritje hadden ze, met inachtneming van alle voorschriften, bij mijn zus in de tuin koffiedronken. Mijn moeder is echt dolblij met Ingrid en wij natuurlijk ook. "Het is net alsof je een vriendin in huis haalt" legde mijn moeder het laatst aan een buurvrouw uit. Ik zou heel veel eenzame oude mensen een vriendin als Ingrid toewensen.'

Saar aan Huis levert overal in Nederland particuliere aanvullende mantelzorg voor ouderen die zo lang mogelijk plezierig thuis willen blijven wonen. Een uitkomst als niet alle mantelzorg geleverd kan worden die nodig is. De Saars nemen de zorg tijdelijk over van de mantelzorgers, zodat die zelf ook een beetje op adem kunnen komen. Saars zijn ook goed opgeleid in omgang met dementie. Kijk voor meer informatie op www.Saaraanhuis.nl